

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: **Ing. P. Ch.**, nar. X
trvale bytem X

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem **Masarykova 427/31, Brno**

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4236/07-1500-106794, č. j. 4237/07-1500-106794, č. j. 4239/07-1500-106794, č. j. 4240/07-1500-106794, č. j. 4241/07-1500-106794, č. j. 4242/07-1500-106794, č. j. 4243/07-1500-106794, č. j. 4244/07-1500-106794, č. j. 4245/07-1500-106794, č. j. 4246/07-1500-106794, č. j. 4247/07-1500-106794, č. j. 4248/07-1500-106794, č. j. 4249/07-1500-106794, č. j. 4250/07-1500-106794, č. j. 4251/07-1500-106794, č. j. 4252/07-1500-106794, č. j. 4253/07-1500-106794, č. j. 4254/07-1500-106794, č. j. 4255/07-1500-106794, č. j. 4256/07-1500-106794, č. j. 4257/07-1500-106794, č. j. 4258/07-1500-106794, č. j. 4259/07-1500-106794, č. j. 4260/07-1500-106794

takto:

- I. Žaloba **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) se žalobce domáhá přezkumu celkem 24 rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, a to:

- i. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4236/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 440995/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti platebnímu výměru ve věci silniční daně za zdaňovací období 1994,
- ii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4237/07-1500-106794, kterým finanční ředitelství pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního

- úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 487/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti platebnímu výměru ve věci DPH za zdaňovací období duben 1998,
- iii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4258/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 773/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období druhé čtvrtletí 2000,
 - iv. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4259/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 791/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období třetí čtvrtletí 2000,
 - v. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4241/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441078/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období březen 1998,
 - vi. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4242/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441303/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období květen 1998,
 - vii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4243/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441322/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období červen 1998,
 - viii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4244/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441333/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období září 1998,
 - ix. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4245/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441350/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období říjen 1998,
 - x. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4246/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441419/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období listopad 1998,
 - xi. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4247/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441457/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období prosinec 1998,
 - xii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4248/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 366/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období leden 1999,

- xiii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4249/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 437/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období únor 1999,
- xiv. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4250/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 460/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období březen 1999,
- xv. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4251/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 513/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období červen 1999,
- xvi. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4252/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 537/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období červenec 1999,
- xvii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4253/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 568/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období srpen 1999,
- xviii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4254/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodlo o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 588/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období září 1999,
- xix. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4255/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 609/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období říjen 1999,
- xx. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4256/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 695/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období listopad 1999,
- xxi. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4257/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 5. 1. 2006, č. j. 731/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období první čtvrtletí 2000,
- xxii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4260/07-1500-106794, kterým žalovaný pro opožděnost rozhodl o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 12. 1. 2006, č. j. 1486/06/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí o vyměření DPH za zdaňovací období čtvrté čtvrtletí 2003,
- xxiii. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4239/07-1500-106794, kterým žalovaný zrušil k odvolání žalobce rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j.

441182/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti platebnímu výměru ve věci DPH za 4. měsíc roku 1998,

- xxiv. ze dne 21. 3. 2007, č. j. 4240/07-1500-106794, kterým žalovaný zrušil k odvolání žalobce rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 ze dne 2. 1. 2006, č. j. 441160/05/005523/8328 o zamítnutí odvolání žalobce proti platebnímu výměru ve věci daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 1998

(každé rozhodnutí samostatně dále jen „**Napadené rozhodnutí č. 1**“, „**Napadené rozhodnutí č. 2**“ atd. - podle výše uvedeného pořadí - všechna rozhodnutí společně jsou označována jako „**Napadená rozhodnutí**“).

II. Napadená rozhodnutí

2. V odůvodnění Napadených rozhodnutí č. 1-4 žalovaný uvedl, že shledal rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 5 (dále jen „**Správce daně I. stupně**“) za souladná se zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, v rozhodném znění (dále jen „**ZSDP**“), neboť z porovnání data podání odvolání a data doručení příslušného platebního výměru nebo rozhodnutí žalovaný dovodil, že odvolání byla podána opožděně.

3. V odůvodnění Napadených rozhodnutí č. 5-22 žalovaný konstatoval, že příslušná rozhodnutí Správce daně I. stupně o zamítnutí odvolání žalobce pro opožděnost byla vydána v souladu se ZSDP, neboť vyměřená daňová povinnost se neodchylovala od podaného řádného daňového přiznání, a proto Správce daně I. stupně nebyl podle ustanovení § 46 odst. 5 ZSDP povinen sdělovat žalobci výsledek vyměření a za den doručení rozhodnutí se považoval poslední den lhůty pro podání daňového přiznání.

4. V odůvodnění Napadeného rozhodnutí č. 23 žalovaný uvedl, že odvolání bylo nesprávně posouzeno jako nepřipustné z důvodu pozdního podání, zatímco správně mělo být posouzeno jako nepřipustné z důvodu, že nesměruje proti žádnému rozhodnutí správce daně, neboť žalobce jím napadl číslo přiznání 1558850/98, což je pouze evidenční číslo jeho vlastního daňového přiznání. Podle názoru žalovaného bylo přípustné odvolání proti příslušnému platebnímu výměru ve věci DPH za stejné období, které žalobce taktéž podal, avšak opožděně.

5. V odůvodnění Napadeného rozhodnutí č. 24 žalovaný konstatoval, že odvolání bylo nesprávně posouzeno jako nepřipustné z důvodu pozdního podání, zatímco správně mělo být posouzeno jako nepřipustné z důvodu opakovaně podaného odvolání proti platebnímu výměru, neboť platební výměr se stal pravomocným už rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 16. 3. 1999, č. j. FŘ – 1807/3/99.

6. V odůvodnění Napadených rozhodnutí č. 1-2, 5-11 a 23-24 žalovaný souhlasil se žalobcem v tom, že příslušné nedoplatky již nelze po žalobci vymáhat, protože došlo k jejich promlčení podle ustanovení § 70 odst. 1 a 2 ZSDP, což však nemění nic na výsledku posouzení odvolání. V odůvodnění Napadených rozhodnutí č. 3-4 a 12-22 žalovaný zastával naopak názor, že nedoplatky za zdaňovací období roku 1999 a novější vymáhat lze.

III. Žaloba

7. Žalobce vůči Napadeným rozhodnutím souhrnně namítl, že jsou účelová, protiprávní a ignorují rozhodná fakta. Daňové nedoplatky jsou promlčené a nevymahatelné. Podle žalobce nejsou naplněny zákonné předpoklady pro taková

rozhodnutí. Rozhodnutí Správce daně I. stupně i odvolacího orgánu jsou závadná a účelová, neřeší podstatné záležitosti, uzavírají se do kruhu vlastních tvrzení, ignorují fakta, námitky a procesní úkony. Žalovaný podle názoru žalobce ignoruje své procesní povinnosti a rozhodný právní a věcný stav.

IV. Vyjádření k žalobě

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že Správce daně I. stupně vydal postupně 24 rozhodnutí o zamítnutí odvolání podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) ZSDP, neboť odvolání ze dne 26. 1. 2005 (jednalo se o hromadné podání) byla podána po odvolací lhůtě. Proti těmto 24 rozhodnutím žalobce podal dne 6. 2. 2006 pod zn. 06/0183-T/Ch odvolání. Žalovaný 22 těchto odvolání zamítl a 2 rozhodnutí z důvodu procesního pochybení zrušil – v těchto případech žalovaný uvedl, že odvolání měla být zamítnuta z jiných důvodů.

9. Podle žalovaného se žalobce v žalobě omezil na obecné žalobní námitky, které jsou založené na tom, že všechna rozhodnutí Správce daně I. stupně a žalovaného jako odvolacího orgánu jsou závadná a účelová bez bližšího vymezení právních či skutkových vad Napadených rozhodnutí. Žalovaný poukázal na to, že žalobce podal odvolání po uplynutí odvolací lhůty, a správce daně na taková odvolání musel reagovat.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud se v první řadě zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky řízení, přičemž shledal, že tomu tak není, a proto žalobu odmítl.

11. Městský soud předeseílá, že Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (původní žalovaný) bylo dle § 19 odst. 1 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky s účinností od 1. 1. 2013 zrušeno a jeho právním nástupcem se ve smyslu § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb. ve spojení s § 69 s. ř. s. stalo Odvolací finanční ředitelství se sídlem v Brně, s nímž bylo v řízení pokračováno jako se žalovaným.

12. Podle ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *žaloba kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.*

13. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz, vyplývá, že: *„[Ž]alobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* (srov. obdobně např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2019, č. j. 2 Azs 353/2018 - 45 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2018, č. j. 2 As 129/2018 - 45).

14. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, č. 2161/2011 Sb. NSS pak vyplývá, že: „je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byt i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí; právní důvody nezákonnosti (či nicotnosti) napadeného správního rozhodnutí pak musí být tvrzeny alespoň tak, aby soud při aplikaci obecného pravidla, že soud zná právo, mohl dostatečně vymezit, kterým směrem, tj. ve vztahu k jakým právním předpisům bude směřovat jeho přezkum.“ (srov. obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2019, č. j. 3 Afs 26/2018 - 141 nebo ze dne 24. 7. 2018, č. j. 5 Azs 102/2017 - 35).

15. Městský soud však ze žaloby ani dalších podání žalobce neseznal žádné dostatečně vymezené žalobní body, kterými by se mohl věcně zabývat.

16. Žalobce v žalobě ke všem 24 Napadeným rozhodnutím pod částí označenou „I.“ bez dalšího nadpisu uvedl, že: „Napadená rozhodnutí [...] neřeší ve svém textu věci pro záležitost podstatné, ale zavírají se do kruhu vlastních tvrzení a ignorují fakta, námitky i úkony jakož i procesní povinnosti a právní či věcný stav pro věc rozhodný. Zatímco rozhodnutí opět i zde rozvádějí obecně platné právní zásady a vývody, které však bohužel nemají pro věc tuto význam, ignorují naopak rozhodnutí to, co je pro věc rozhodné a podstatné. Z textu napadených rozhodnutí tedy nelze vycházet (a pokud – pak jen okrajově jen tam, kde je sice v textu „řečeno A“, ale chybí již řešení „B“ z téhož dále plynoucí) a naopak nutno poukázat na tu vadu, že orgány neřešily (či spíše „nechtěly“ řešit, chtěly obejít, ignorovat a upřít práva žalobce tak, jak jednotně usilují v desítkách případů týkajících se právě mé osoby) ty záležitosti, jež jsou pro věc rozhodné. Na ty se pak zaměřím. Ježto je pro obrovský objem prakticky technicky nemožné učinit jedním podáním podrobné vyjádření jednotlivě ke každému jednomu napadenému rozhodnutí, budu tento svůj úkon doplňovat, přičemž na úvod odkazuji na fakta i podrobnější zdůvodnění odvolacích úkonů proti rozhodnutí I. stupně (viz přísl. spisy FÚ atd.).“ V části označené „II. Stručné vylíčení rozhodných skutečností a okolností“ žalobce uvedl: „Odkazuji na vylíčení příslušných svých odvolacích úkonů, které ke spisu postupně připojím, jakož i soubor napadených rozh. Návazně na to pak budu dále doplňovat tento svůj úkon.“

17. Městský soud je toho názoru, že z takto vymezeného žalobního bodu nelze ani v nejhrubších obrysech dovodit, z jakého určitého důvodu považuje žalobce Napadená rozhodnutí za nezákonná, neboť z výše citovaných obecných tvrzení žalobce není vůbec patrné, které konkrétní pro záležitost podstatné věci nejsou v Napadených rozhodnutích řešeny, která konkrétní fakta, námitky, úkony, procesní povinnosti a rozhodný právní či věcný stav jsou v Napadených rozhodnutích ignorována, resp. v čem konkrétně tyto nedostatky údajně spočívají.

18. Kdyby se městský soud měl zabývat takto vymezeným žalobním bodem, musel by fakticky za žalobce domýšlet jeho argumentaci, taková pravomoc soudu však nenáleží (srov. např. již výše citovaný rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, č. 2161/2011 Sb. NSS, ve kterém se dále uvádí, že: „[n]ení naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“).

19. Městský soud pak neshledal za dostatečně konkrétně vymezený žalobní bod ani žalobcovu spíše okrajovou zmínku o promlčení daňových nedoplatků, neboť žalobce nijak neuvedl, které daňové nedoplatky by měly být promlčené, z jakých důvodů a jak by to mohlo ovlivnit zákonnost závěru o zamítnutí odvolání z důvodu opožděného podání.

20. Městský soud je pak toho názoru, že sám žalobce si byl nedostatečného vymezení žalobního bodu či bodů vědom, což je evidentní z textu žaloby, ve kterém žalobce uvádí, že bude žalobu doplňovat.

21. Usnesením ze dne 25. 5. 2007, č. j. 10 Ca 156/2007 – 5 proto městský soud žalobci mj. uložil podle ustanovení § 37 odst. 1, 5 s. ř. s., aby do dvou měsíců ode dne doručení tohoto usnesení písemně odstranil nedostatky žaloby spočívající v uvedení toho, z jakých důvodů (skutkových i právních) konkrétně považuje konkrétní označené rozhodnutí žalovaného (jedno každé z nich) či konkrétní jeho výroky za nezákonné nebo nicotné, označil důkazy, které k prokázání svých tvrzení ve vztahu ke konkrétnímu rozhodnutí navrhuje provést a připojil listiny, jichž se v žalobě dovolává. K doručení této výzvy žalobci došlo dne 18. 6. 2007.

22. V podání ze dne 30. 6. 2007 označeném „*Doplnění na základě výzvy soudu – 1. část*“ žalobce doplnil argumentaci k návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby, avšak nijak nerozvedl žalobní bod či body.

23. V podání ze dne 18. 8. 2007 označeném „*Doplnění na základě výzvy soudu – 2. část*“ žalobce uvedl, že každé jedno rozhodnutí je účelově protiprávní a ignorující rozhodná fakta a že pro vydání Napadených rozhodnutí a jim předcházejících rozhodnutí nebyly naplněny zákonné předpoklady, což má být u každého jednoho po prostudování faktů zřejmé. Žalobce přirovnal zabývání se exaktně jednotlivými Napadenými rozhodnutími k rozebírání blábolů či účelových lží (uvedl, že „*je to sice teoreticky možné, avšak postrádá to smysl*“). Žalobce následně prakticky doslovně zopakoval obecnou argumentaci uvedenou v žalobce (viz odst. 16 výše). Žalobce dále opět obecně odkázal na zdůvodnění odvolacích úkonů a ohledně důkazních návrhů uvedl, že je označil již v textu žaloby a že další bude moci doplnit teprve tehdy, až mu o věci bude známo více informací. Závěrem žalobce uvedl, že bude své úkony dále doplňovat.

24. Žalobce doručil městskému soudu další dvě vyjádření ze dne 7. 4. 2008 a ze dne 9. 4. 2008 reagující na vyjádření žalovaného, avšak tato již byla učiněna po dvouměsíční lhůtě stanovené pro podání správní žaloby i po lhůtě vymezené usnesením ze dne 25. 5. 2007, č. j. 10 Ca 156/2007 – 5 k doplnění žalobních bodů, a proto v nich žalobce již nemohl vymezit žádný nový žalobní bod či body (srov. ustanovení § 71 odst. 2 s. ř. s.).

25. K odkazům žalobce na argumentaci uvedenou v jeho odvolacích úkonech lze uvést toliko, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nelze vymezit žalobní body pouhým odkazem na argumentaci uplatněnou v odvolání (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, č. j. 2 Afs 26/2005 – 114, ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012 – 22 a ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 As 117/2011 – 223).

26. Městskému soudu proto nezbývá než konstatovat, že žalobce nevymezil žádné žalobní body, kterými by nastavil referenční rámec soudního přezkumu, a proto nezbylo než žalobu odmítnout.

27. Pro úplnost městský soud konstatuje, že zkoumal, zda Napadená rozhodnutí netrpí vadami, ke kterým je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (ustanovení § 76 odst. 1 a 2

s. ř. s., srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 – 84), přičemž ze správních spisů ani samotných Napadených rozhodnutí městský soud žádné takové vady nezjistil.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud žalobu podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Soud neprojednával věc samu, rozhodl proto bez jednání (§ 49 odst. 1, věta první, s. ř. s. *a contrario*).

29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. Městský soud žalobu odmítl, a proto nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Žalobci bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, a proto není třeba žalobci soudní poplatek vracet.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.

předsedkyně senátu